

Thomas is 21 jaar en student communicatie in Amsterdam. Hij voetbalt in een vriendenteam en is regelmatig in de kroeg te vinden om gezellig een biertje te drinken.

Thomas lijkt het allemaal goed voor elkaar te hebben. Op zijn 15de werd echter diabetes type 1 bij hem vastgesteld. Sinds die dag gaat er geen dag voorbij zonder dat deze chronische ziekte aandacht vereist. De glucosewaarde meten en het toedienen van insuline is een routine die in het leven van Thomas is geslopen. Sinds 2 jaar heeft hij een insulinepomp. Dit was voor hem een moeilijke keuze omdat zijn ziekte hierdoor zichtbaar is. Hij draagt een sticker op zijn buik met een slangetje naar een pompje dat aan zijn broekriem hangt. Nu hoeft hij zich niet dagelijks een aantal keer te injecteren met een insulinespuit, maar hoeft hij alleen de pomp aan het werk te zetten. De sticker moet hij wel om de drie dagen vervangen, daarbij moet hij ook de insulinevoorraad in de pomp weer aanvullen.

Eens per drie maanden heeft Thomas een controle in het ziekenhuis. Hij heeft dan een afspraak met afwisselend de internist of de diabetesverpleegkundige. Thomas moet een half uur voor zijn afspraak al aanwezig zijn in het ziekenhuis om bloed te laten prikken. Een waarde die onder andere bepaald wordt is de HbA1c waarde, hieraan is te zien wat de gemiddelde glucosewaarde over de afgelopen 3 maanden geweest is. De uitslag is binnen een half uur binnen. Tijdens zijn afspraak worden de uitslagen gecommuniceerd met Thomas. Doordat de waarden ook in het PGO van Thomas gezet worden, kan Thomas ze inzien als hij dat wil. De diabetesverpleegkundige leest ook de insulinepomp van Thomas af middels een USB-stick. Omdat de glucosemeter in verbinding staat met de insulinepomp kunnen zowel de glucosewaardes als de eenheden insuline die Thomas per keer geeft, afgelezen worden. Zo heeft de verpleegkundige een goede indruk van hoe Thomas het aanpakt.

Thomas wil zijn ziekte niet zijn leven laten beheersen. Daarom kiest hij er bewust voor om zelf niet zijn insulinepomp uit te lezen. Daarnaast meet Thomas ook alleen als hij wakker wordt en als hij weer naar bed gaat. Tussendoor vaart hij op zijn gevoel. En indien het niet helemaal goed aan kan voelen, meet hij voor de zekerheid tussendoor ook nog eens.

Eén keer per jaar is de controle in het ziekenhuis uitgebreider. Dan wordt onder andere ook de nierfunctie onderzocht. Hiervoor moet Thomas een week van tevoren bloed en urine afgeven in het ziekenhuis. Dit wordt dan onder andere getest op ureum, kreatinine en albumine in de urine. Voordat Thomas zijn consult bij de internist heeft om de resultaten door te spreken worden er een aantal andere waarden getest. Zijn gewicht en zijn bloeddruk worden opgemeten. De laboratorium waarden zijn al bekend voordat de internist ze aan Thomas mee kan delen. Al hoewel Thomas zoals gezegd zo min mogelijk met zijn ziekte bezig wil zijn, vindt hij de jaarlijkse controle heel belangrijk. Hij vindt het dan ook heel erg handig om de resultaten van de onderzoeken een dag van tevoren al in te zien in zijn PGO. Hij kan zich zo goed voorbereiden en zal niet meer verrast zijn over de resultaten als zijn internist deze voorlegt.

In het ziekenhuis lukt het niet een scherpe foto te maken van de bloedvaten in de ogen van Thomas. De oogfundus foto wordt niet scherp. Thomas wordt doorverwezen naar een oogkliniek in de beurt om nieuwe foto's te laten maken.

Als de controle weer voorbij is gaat Thomas naar de balie voor het maken van een nieuwe afspraak. Hij krijgt een briefje mee waar de nieuwe afspraken opstaan. Verder staan ook alle andere afspraken op hetzelfde briefje. De baliemedewerker geeft aan Thomas ook dat hij alle afspraken ook in zijn PGO kan zien. Dat vindt Thomas nog eens een goed idee. Hij logt meteen in en synchroniseert de agenda in zijn PGO met zijn persoonlijke agenda. Meteen zet hij ook een melding in de agenda dat hij een maand van tevoren pas een afspraak kan maken met de internist. Dit is een handig geheugensteuntje.

Voor zijn afstuderen verhuist Thomas 9 maanden naar Groningen. Hij gaat daar bij een heel leuk bedrijf stagelopen. Om het voor hem makkelijk te maken en omdat hij een arts dicht in de buurt wil hebben, schrijft hij zich in bij het ziekenhuis in Groningen. Hiervoor moet het ziekenhuis in Amsterdam alle gegevens van Thomas overdragen aan het ziekenhuis in Groningen. Zo weet de nieuwe arts van Thomas precies wat het verloop van de diabetes is. Thomas is zelf eigenlijk wel nieuwsgierig naar zijn medische gegevens die verstuurd worden. In zijn PGO vindt hij de belangrijkste gegevens die over hem bekend zijn.